

Formanden: Med Hensyn til det første af de af det 2det Medlem for 1ste Kres (Maken) stillede Vædringsforslag maa jeg gøre opmærksom paa, at der ved en Inkurie er kommet lidt Virvar i Ufsattelsen, der ikke er ganske, som den skulde være. Det vil kunne blive rettet, hvis Vædringsforslaget vedtages; til 3dje Behandling.

Med Hensyn til det af 5te Landstingsmand for 1ste Kres (P. Knudsen) og 6te Landstingsmand for 1ste Kres (C. C. Andersen) stillede Forslag skal jeg sige, at jeg kunde jo være mere opfordret til at gøre en virkelig Indvending derimod. Det kan ikke nægtes, at det, der saaledes fremtræder som Vædringsforslag til det foreliggende Lovforslag, er temmelig langt borte fra, hvad man ellers plejer at forstaa ved Vædringsforslag, det gaar ikke saa lidt ud derover. Smidlertid pleje vi jo ikke at være strenge i saa Henseende, jeg vil heller ikke være streng nu, og jeg ser heller ikke, at der vilde være vundet noget ved at være streng, i alt Fald ikke ved en Lejlighed som denne. Jeg skal altsaa ikke modsette mig, at Vædringsforslaget fremmes til Afgørelse. Jeg markerer kun dette, fordi jeg ikke vil, at den Omstændighed, at Vædringsforslaget admitteres, skal betragtes som et Præcedens, ifølge hvilket man herefter skulde kunne give Vædringsforslag et hvilket som helst Indhold, det skal være, samtidig med at de dog skulde kunne vedblive at være passable som Vædringsforslag. Saaledes bør det ikke være.

Maken: Jeg antager, at det høje Ting er enigt med den højtærede Indenrigsminister og Magistraten i, at der bør tilvejebringes en Mulighed for at skaffe flere Penge til Veje i Kommunens Kasse, særlig ogsaa af Hensyn til, at der jo er al mulig Anledning til at drage Omsorg for en lojal Opfyldelse af den Lov, vi have vedtaget angaaende Alderdomsforsørgelsen. Det forekommer mig givet, at alle de, der have været med til at stemme for denne Lov, bør ogsaa være redebonne til at drage Omsorg for, at de dertil fornødne Midler tilvejebringes, og at det ikke møder nogen Modstand. Den højtærede Indenrigsminister har saa efter Samraad med Magistraten foreslaaet en Bestemmelse sigtende til dette Djemed, som Ministeren særlig anbefalede med Henvisning til, at det var den, der var gældende uden for København. Ja, dersom vi nu havde Overensstemmelse i den kommunale Bestaatning i og uden for Hovedstaden, saa vilde det naturligvis være en afgørende Grund, men da vi jo ikke have

en saadan Overensstemmelse, da Overensstemmelse paa det Punkt altsaa ikke vil have den afgørende Betydning, som det under andre Omstændigheder kunde have, forekommer det mig, at det gælder om at se paa, om Forslaget efter sit Indhold virkelig er saadant, at man kunde ønske at overføre det til Hovedstaden. Jeg tilstaar nu, at jeg har en vis Betænkelse ved det, fordi det giver en alt for let Afgang til, ja i Grunden sætter en Præmie paa Udskrivning af Statter; jo flere Statter der udskrives i det ene Aar, desto flere kan der udskrives i det næste Aar. Det forekommer mig, det er et Spørgsmaal, om det er ønskeligt at overføre denne Bestemmelse til det Omraade, hvor den ikke hidtil har været brugt, og dertil kommer, at der vil efter Lovforslaget være en ubegrænset Afgang til at fyldestgøre den yderligere Udskrivning derigennem, at der ikke er sat nogen Grænse for den Procent, som kan udskrives. Jeg tror, at det er i og for sig et tvivlsomt Gode at faa en saadan Ordning indført; jeg tillader mig for mit Bedkommende at tro paa, at det er bedre at holde paa det System, som vi hidtil have haft, hvor der er sat en fast Grænse, hvorudover man ikke kan gaa. Ellers er der Fare for, at naar der trænges til flere Penge og man spørger om, hvor de skulde faas fra, der saa svares: vi have jo Indkomstskatten. Den kan man forhøje ubegrænset, saa lægger man $\frac{1}{4}$ paa og derpaa endnu $\frac{1}{4}$, og saa en, to, tre er man højt oppe, og det er i og for sig en Ordning, som kan føre vidt. Da jeg i Foraaet rejste ned i Svejts, hørte jeg f. Eks., at Procenten der allerede var naaet op til 18, og det er dog et saadant Resultat, som det forekommer mig, at vi paa Forhaand skulde værges os imod; derfor antager jeg, at der ikke er afgørende Grunde til at fravige det hidtilværende System, men blot give det den Udvidelse, som efter Omstændighederne er nødvendig, og jeg har forbisjet mig om, at der ikke vil være nogen Vanskelighed for at fyldestgøre den tilstedeværende Trang, naar Grænsen sættes der, hvor den er sat i mit Vædringsforslag. Det er jo en Slags Mellemproportional imellem de Forslag, der fremkom i Fjor inden for Udvalget. Nogle sagde 5, andre sagde 4, saa er Forslaget stillet til $4\frac{1}{2}$. Paa den Maade vil Kommunernes Trang kunne tilfredsstilles fuldt ud i den nærmeste Fremtid, men at gaa højere vil være grumme betænkeligt, navnlig fordi vi ere udsatte for, at de Stattehdere, som særlig skulde rammes og skulde kunne give Indtægter til Kommunen, kunne unddrage sig Skattepligten ved at